

ஞானம் தந்த குருவே இந்த
ஞாலம் காக்கும் திருவே
உனததி கருணை வேண்டி நின்னடி தொழுதேன்
உன்னை சிரம் தாழ்த்தி பணிந்தேன் அருள் கூருவாய்

பரிபுரணா பரிபுரணா
என்னுள்ளம் கவர்ந்த மறை நாயகா
பரிபுரணா பரிபுரணா
உனதன்பிற்கு என்றும் நானடிமை
பரிபுரணா பரிபுரணா

நிலவினில் மனிதன் கால்வைத்த அன்றே
பூமிக்கு இறங்கின வான் வேந்தனே
தாவீதின் மைந்தனாய் உலகினைக் கைப்பற்றி
ஏகச்சக்ராதிபதியென்றானவா
அன்பினால் எம்மை ஆள்கின்றவா என்றும்
அழியாத ஆனந்தம் தருகின்றவா

கிழக்கே தோன்றி மேற்கே பிரகாசித்த
மின்னலாய் நிலமதில் உதித்தவனே
மனிதனாய் வாழ்ந்து வழிகாட்டியானாய்
உன் வழியில் நானும் நடத்திடவே

மணவாளனாய் என்னை சொந்தம் கொண்டாய் - உன்
துதியை என் நாவில் நிலைக்க வைத்தாய்